

նութիւնը, բարուականութիւնը և ար-
ւեստը: Ամբողջ մարդը պէտք է հաս-
կացւի իւր բնական և հոգեկան
կեանքով՝ որպէս մի միութիւն: Հո-
րա քննադատութեան եղանակից իս-
կոյն երևում է Հեգելի խորը ազդե-
ցութիւնը հեղինակի վերաջ, թէպէտ
և նա իւր ուսուցչի ստորակ եր-
կըրպագուն չէ, այլ նորանից ան-

գամ վեր է ուղում բարձրանալ:
Գրւածքը պարունակում է բազմա-
թիւ շատ աջողած մանրամասնու-
թիւններ. մանաւանդ ուլ ծանօթ է
Շաղլերի էսթետիկական գրւածքնե-
րի հետ, գեղարուեստին վերաբերեալ
հատւածը շատ կը զնահատէ: Այդ
հատւածը պարունակում է նուրբ
նկատողութիւններ:

ՏՐՕՅԲԵՐ, ԴՐ. ՕՍԿԱՐ, պրօֆ., ԼԻԿԵԱՅՈՑ ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆԸ: Հ. Կիպեր-
տի մի քարտէզով: Նոտուգարտ. 1887, Kohlhammer. (XII+247
երես, մեծ ութածալ):

Փոքր ասիական թերակղզին,
թէպէտև հնումը բնակավայր էր
շատ ազդերի, ունեցաւ սակաւն հին
դարերի մեծագոյն շրջանում մի
պատմութիւն, սկսած պարսիկների
նւաճումից մինչ Ալէքսանդր Մեծի
չաջորդները և Հռովմի նւաճելուց
մինչ Օսմանցոց գալը: Բայց նախ
բան ալդ պատմութեան գրելը,

պէտք են պատրաստական մասնա-
ւոր աշխատութիւններ: Մի ալդպի-
սի աշխատութիւն տալիս է հեղինա-
կը Լիկիացոց մասին, որոնց պատ-
մութեան համար հեղինակը իւր 20-
ամեայ ուսուցչութեան ազատ ժա-
մերը գործ է դրել նիւթեր հաւաքե-
լու: Գործը կատարւած է օրինակելի
բարեխղճութեամբ:

ՇՄԻԴՏ, ԴՐ. ԷՄԻԼ, դօցենտ, ՄԱՐԴԱԲԱՆԱԿԱՆ ՄԵԹՕԴԻՆԵՐ: Ուղե-
ցոյց դիտելու ու ժողովելու գործանոցի և ճանապարհորդութեան
համար: Բազմաթիւ նկարներով բնագրի մէջ: Լայպցիգ, 1888 թ.,
տպարան Veitet (IV+336 եր. imp. 12), գինը՝ 6 մարկ: (Գեր-
մաներէն):

Այս գիրքը հմուտ մարդիկ խորհուրդ
են տալիս ձեռք բերելու նորան, ուլ
մարդաբանական (անթրօպօլօգիա-

կան) հետազօտութիւններով է զբաղ-
ւած կամ ուլ դոցա համար նիւթեր
է ժողովում: Հեղինակը ինքը մի